

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **K.-G., spol. s r.o.**, K., zastúpeného *Advokátskou kanceláriou M. a P., s.r.o., M.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/223/10483-65638/2007/992517-r zo dňa 17.08.2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/120/2007-66 zo dňa 02.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/120/2007-66 zo dňa 02. 04.2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/223/10483-65638/2007/992517-r zo dňa 17. augusta 2007 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a c/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 132,39 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Advokátska kancelária M. a P., s.r.o., B.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec č.j. 738/230/898-6147/07/Kaš zo dňa 12.04.2007, ktorým bol žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave

územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2003 v celkovej sume 1 539 998,-- Sk.

Krajský súd rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu žalovaného, ako aj správcu dane dospel k záveru, že žaloba bola neopodstatnená.

Zo skutkového stavu zisteného krajským súdom vyplynulo, že neregistrovaný subjekt a daňový subjekt, ktorému nevznikla daňová povinnosť zo zákona po dosiahnutí stanoveného obratu J. N. ako dodávateľ žalobcu, ktorý bol platiteľom DPH len v období od 04.12.1995 do 30.06.1999, keď jeho posledným zdaňovacím obdobím bol druhý štvrtrok roku 1999, nespĺňal atribúty platiteľa dane z pridanej hodnoty v čase zdaniteľného plnenia, a preto daňový doklad – faktúru č. 030907 zo dňa 30.09.2003 vo výške 4 494 650,40 Sk, za fakturované služby nevystavil platca DPH, lebo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o DPH od 01.04.1999 je platiteľom dane z pridanej hodnoty osoba podliehajúca dani z pridanej hodnoty, ktorá je registrovaná ako platiteľ alebo ktorej mohla vzniknúť daňová povinnosť momentom, kedy dosiahla obrat stanovený zákonom, a keďže J. N. nespĺnil ani jednu z uvedených podmienok, nemohol vyhotoviť obe vyššie označené faktúry s náležitosťami daňového dokladu, resp. si nemohol uplatniť v cene služby daň z pridanej hodnoty.

Preto podľa názoru súdu došlo k porušeniu ustanovenia § 20a zákona č.289/1995 Z.z., lebo neboli splnené základné hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, ktoré predpisujú vznik daňovej povinnosti len platiteľovi dane z pridanej hodnoty, ktorý uskutočnil toto zdaniteľné plnenie a pretože neplatiteľovi dane z pridanej hodnoty nikdy nevznikne daňová povinnosť podľa § 14 citovaného zákona a vznikne mu len odvodová povinnosť.

Žalobca si neoprávnene odpočítal aj daň z faktúry č. 030906 zo dňa 29.09.2003 na sumu 4 745 337,60 Sk od dodávateľa S., s.r.o., K. v zdaňovacom období september 2003 vo výške 790 889,60 Sk. Predmetnú faktúru vystavil dodávateľ za vykonané služby – zber negrafických dát v databáze T. podľa technických a ekonomických kritérií plynovodu, stavba, hmotný a investičný majetok, digitálne spracovanie analógových mapových podkladov elektrických vedení nízkeho napätia v prostredí Framme lite, príprava sprievodnej analógovej dokumentácie pre projekty zhotovené v T., na základe zmluvy č. 2/2003 o dodávke prác a na základe príslušného odovzdávacieho protokolu. Správca dane z odpovede na dožiadanie (č.696/320/4278-67523/06/Blá) u miestne príslušného správcu dane dodávateľskej spoločnosti DÚ Košice II zistil, že spoločnosť S., s.r.o., nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť od jej zápisu do obchodného registra až do kedy boli konateľmi M. N., J. B., t.j. do 20.01.2004.

Správca dane pri kontrole DPH v spoločnosti S., s.r.o., K. za zdaňovacie obdobie II. a III. štvrťrok 2003 zistil, že sporné faktúry mal síce zaúčtované vo svojom účtovníctve, ale služby zabezpečoval subdodávateľským spôsobom. Po preverení týchto subdodávateľov (H., s.r.o., B. a N. J.) správca dane nárok na odpočítanie DPH uplatnený žalobcom posúdil ako neoprávnený a daň na vstupe neuznal v plnej výške.

Pokiaľ žalobca namietal, že ako účastník konania sa nemal možnosť vyjadriť a navrhovať dôkazy vo svoj prospech, tak z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi bola dňa 16.03.2007 doručená výzva na prerokovanie protokolov o daňovej kontrole s upozornením, že do ôsmich pracovných dní sa môže vyjadriť k protokolu, avšak žalobca sa k protokolu nevyjadril, na prerokovanie protokolu sa nedostavil, tým sám nevyužil oprávnenie dané mu zákonom, na ktoré v žalobe poukazuje.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca namietajúc predovšetkým, že z § 31 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. vyplýva, že ak má daňový subjekt pochybnosti, či jeho obchodný partner je zaregistrovaný ako platiteľ DPH, má možnosť požiadať príslušného správcu dane o overenie, či daňový subjekt, od ktorého prijal zdaniteľné plnenie je zaregistrovaný ako platiteľ DPH. Zákon teda neukladá povinnosť daňovému subjektu preveriť u príslušného správcu dane registráciu obchodného partnera. V tomto prípade dodávateľ žalobcu J. N.- T. predložil žalobcovi Osvedčenie o registrácii platiteľa DPH vydané Daňovým úradom Košice II. dňa 06.12.1995, z ktorého vyplýva, že dodávateľ je platiteľ zaregistrovaný pre DPH od 01.12.1995.

Odvolateľ uviedol, že na základe systematického výkladu účelu a zmyslu právnych noriem upravujúcich DPH a správu daní a poplatkov, možno vyvodiť, že neobstojí názor správcu dane v tvrdení o predpoklade, na ktorom zakladá svoje rozhodnutie v tom, že J. N., nebol v čase uskutočnenia napadnutého zdaniteľného plnenia platiteľom DPH. Právna norma upravujúca podmienky vzniku postavenia platiteľa na DPH rozlišuje prípady *povinnej* registrácie vyjadrenej v ust. § 4 ods. 1, 2, 3 zákona o DPH a *dobrovoľnej* registrácie vyjadrenej v ust. § 4 ods. 4 citovaného zákona. Pokiaľ u dodávateľa žalobcu J. N. je dôvodné tvrdiť, že dňom 06.12.1995 došlo k vzniku jeho postavenia platiteľa DPH a aplikoval dobrovoľnú registráciu, pre ktorú sa nevyžadovalo splnenie predpísanej zákonnej povinnosti (limit obratu), pri ktorej vzniká právna povinnosť k registrácii, potom vzniká otázka, či bolo vôbec možné v súlade s právom podľa hypotézy právnej normy, ktorá predpokladá zrušenie registrácie plátcu DPH v prípade, že platiteľ nespĺňa podmienky pre povinnú registráciu platiteľa.

V tejto súvislosti odvolateľ namietal, že v administratívnom spise nie je priložené rozhodnutie o zrušení registrácie platiteľa DPH pre J. N., o ktoré sa opiera správca dane vo svojom rozhodnutí, čo má za následok, že sa k takémuto dôkazu žalobca nemôže vyjadriť, ale aj to, že záver správneho orgánu nie je možné oprieť o dôkaz, ktorý nie je súčasťou dôkazov, ani spisu. Odvolateľ ďalej uviedol, že nikto nemôže niesť faktickú alebo právnu zodpovednosť za neplnenie záväzkov v daňovom konaní, pokiaľ nebol k povinnému subjektu

v špeciálnom postavení ako spoludlžník, subsidiárny dlžník, alebo ručiteľ. V prípade vzniku pochybností o deklarovanom zdaniteľnom plnení má správca dane zákonné nástroje na potvrdenie alebo vylúčenie deklarovaneho zdaniteľného plnenia, ktoré mu bolo v podobe formálneho dôkazu predložené. Daňový doklad je vždy len relatívnou simuláciou uskutočnenia zdaniteľného plnenia, jeho existencia môže dôjsť k formulácii požiadaviek správcu dane, smerujúcich k preukázaniu hmotnoprávneho úkonu usvedčujúceho existenciu zdaniteľného plnenia.

Zo znenia § 15 ods. 5 zákona č. 289/1995 Z.z. v znení platnom v čase uskutočniteľného zdaniteľného plnenia, podľa odvolateľa vyplýva, že zákon povinnosť oznámiť správcovi dane, že došlo k neoprávnenému uplatneniu dane v cene a aj povinnosť zaplatiť daň príslušnému daňovému úradu, sankcionuje porušiteľa zákona, a nie jeho odberateľa.

Podľa žalobcu adekvátnym dôkazným prostriedkom na objasnenie, či došlo k fiktívnemu zdaniteľnému plneniu mal byť podrobný výsluch konateľov, prípadne ďalších zamestnancov a podľa obsahu výsluchu aj jeho hodnotenie v intenciách ust. § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. bolo potrebné zvážiť, či neprichádza do úvahy konfrontácia s dodávateľom, u ktorého bolo vykonané miestne zisťovanie. Podľa odvolateľa každý účastník konania musí mať možnosť vyjadriť sa a navrhovať dôkazy vo svoj prospech a právo na to, aby sa jeho argumenty a dôkazy zobrali do úvahy. Poukázal aj na článok 6 Dohovoru, z ktorého vyplynulo, že každý účastník musí zásadne mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné, aby jeho požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkou predloženými správnym orgánom za účelom ovplyvniť jeho rozhodnutie a vyjadriť sa k nim. To znamená, že nič, čo môže mať význam pre rozhodnutie správneho orgánu nesmie byť vylúčené z možnosti prerokovania stranami. Nutnosť takéhoto prejednania sa týka aj materiálov, ktoré nepredložili kontrolované daňové subjekty, alebo ktoré si správny orgán obstaral sám, alebo ktoré sa k nemu dostali iným spôsobom, napr. od policajných orgánov. Podľa odvolateľa skutočnosti dotýkajúce sa dodávateľov žalobcu nemôžu mať právnu relevanciu pre posúdenie tejto veci.

Odvolateľ ďalej poukázal na absenciu zrozumiteľnosti zdôvodnenia napadnutého rozhodnutia správcu dane najmä, že správca dane bez zjavnej príčinnej súvislosti s § 20 zákona o DPH, § 31 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb., ako aj porušením článku 2 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len Ústava SR, stanovil na základe svojej vlastnej úvahy tvrdenia spochybňujúce zákonný nárok daňového subjektu na nadmerný odpočet.

Odvolateľ namietal, že postup správcu dane, v spôsobe nekonvalidovanom pri uplatňovaní zákonného procesu, keď vo vzťahu k zásade rovnosti zbraní, sú povinné finančné orgány postupovať ústavne konformným spôsobom, čo v tomto prípade znamená umožniť sťažovateľovi, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým prevádzaným dôkazom. Na podklade uvedeného daňový subjekt namietal postup správcu dane, ktorý považuje za protichodný vo vzťahu k právnej istote, princípom

právneho štátu a k zásade, že nikto nesmie byť nútený konať niečo, čo zákon neukladá. Žalobca poukazujúc na Šiestu smernicu o DPH, ktorej podstatou je predovšetkým zabezpečiť, aby spoločný systém daní z obratu (DPH) nediskriminoval tovar, alebo služby podľa pôvodu, aby mohol byť dosiahnutý spoločný trh umožňujúci poctivú hospodársku súťaž, podobajúci sa skutočnému vnútornému trhu, dospel k záveru, či pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu postačuje v tomto prípade zistenie o tom, že dodávateľ žalobcu nebol registrovaný ako platiteľ dane. V tejto súvislosti navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa článku 234 ES predložil ESD na riešenie predbežnej otázky:

1. Či vnútroštátna legislatíva o DPH v časti upravujúcej kontraktačný proces môže ukladať povinnosť zisťovania statusu (registrovaný platca DPH) svojho obchodného partnera a/ v akých intervaloch, b/ v každom novom obchode, keď sa už platca preukázal?
2. Je možné považovať daňový doklad, ktorému o správnosti a úplnosti svedčí jeho verejná publicita, za nespĺňajúci náležitosti takéhoto dokladu bez zabezpečenia vypočítania osoby, ktorou bol tento doklad uskutočnený?
3. Je možné považovať ustanovenie § 4 a §20 zákona o DPH, za súladné s úpravou podľa Šiestej smernice, najmä vo väzbe na právnu istotu a legitimitu očakávania proporcionality?

S poukazom na uvedené skutočnosti žiadal žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ OSP a vyhovel odvolaniu žalobcu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vráti vec na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný uvádzajúc, že v daňovej kontrole bolo jednoznačne preukázané, že dodávateľ J. N. nebol v čase vystavenia sporných faktúr platiteľom DPH a nebol oprávnený vyhotovovať daňové doklady s DPH. Na základe faktúr od J. N. nebol žalobca oprávnený uplatniť odpočítanie dane podľa § 20a ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o DPH, keďže podmienky na odpočítanie dane neboli v tomto prípade splnené, keďže neplatiteľovi dane nikdy nevznikne daňová povinnosť. Skutočnosť, že dodávateľ J. N. predložil žalobcovi osvedčenie o registrácii platiteľa DPH ešte neznamená, že registrácia bola platná aj v kontrolovanom zdaňovacom období a žalobca si mohol všetkými dostupnými prostriedkami overiť, či J. N. bol ešte platiteľom DPH.

V prípade dodávateľa S., s.r.o. bolo správcom dane zistené, že do 20.01.2004, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a práce za služby zabezpečoval subdodávateľským spôsobom (H., s.r.o., K. a N. J.). Obchodná spoločnosť H., s.r.o., K. podala za zdaňovacie obdobia júl, august, september a október 2003 negatívne daňové priznania, čím deklarovala, že neuskutočnila žiadne zdaniteľné plnenia, u ktorých jej vznikla daňová povinnosť. Miestne príslušný správca dane Daňový úrad Košice II, ktorý vykonával kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia II. a III. štvrtrok 2003, vyzval spoločnosť S., s.r.o., aby predložila doklady. Písomné vyjadrenie k sporným zdaniteľným plneniam. Obchodná spoločnosť S., s.r.o., tým, že nespôlupracovala a nekomunikovala so

správcom dane, nepreukázala dodanie služieb tak, ako sú uvedené na faktúrach. Po preverení týchto subdodávateľov správca dane nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty posúdil ako neoprávnený a daň na vstupe neuznal v plnej výške.

K rozhodnutiu správcu dane, či uznať alebo neuznať uplatňovaný nárok na odpočítanie dane nestačí len mechanické porovnanie výšky odpočítanej dane s príslušným daňovým dokladom, ale je potrebné zabezpečiť aj iné dôkazy. Ako dôkaz možno použiť v zmysle § 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti. Splnenie podmienok pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane podľa ustanovenia § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. preukazuje daňový subjekt, t.j. platiteľ dane z pridanej hodnoty. Daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane, a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom. V daňovom konaní dôkazné bremeno je na daňovom subjekte. Správca dane dôkazy predložené daňovým subjektom hodnotí podľa svojho uváženia a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom hodnotením dôkazov musí zabezpečiť objektívne, pravdivé a úplné zistenie skutkového stavu vecí.

Keďže z dôvodov na strane daňového subjektu nebolo preukázané splnenie podmienok pre odpočítanie dane, správca dane využil svoje oprávnenie v zmysle § 16 zákona č. 511/1992 Zb. a vykonal dožiadania u správcov dane miestne príslušným dodávateľom, ktorí u svojich daňových subjektov preverovali uskutočnenie zdaniteľného plnenia, vznik daňovej povinnosti, dožiadané daňové doklady a potrebné skutočnosti podľa § 14 citovaného zákona a to formou miestnych zisťovaní, z ktorých spísali zápisnice, ktoré potom správca dane použil ako dôkazy.

K námietke žalobcu, že každý účastník konania musí mať možnosť vyjadriť sa a navrhovať dôkazy vo svoj prospech je potrebné uviesť, že žalobcovi bola dňa 16.03.2007 doručená výzva na prerokovanie protokolu o daňovej kontrole s upozornením, že do ôsmich pracovných dní sa môže vyjadriť k protokolu. Žalobca sa k protokolu nevyjadril, ani sa nedostavil na jeho prerokovanie, tým sám nevyužil oprávnenie dané mu zákonom a na ktoré v žalobe poukazuje.

S poukazom na uvedené dôvody žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/120/2007-66 zo dňa 02.04.2009 ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 a 2 OSP) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta prvá OSP rozhodol tak, že zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Odvolací súd sa oboznámil s pripojeným

administratívnym ako aj súdnym spisom a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/120/2007-66 nie je vecne správny.

Podľa § 20 ods. 1 písm. a/ zákona č. 289/1995 Z.z. platiteľ môže odpočítať daň, ak zdaniteľné plnenie prijme na uskutočnenie svojich zdaniteľných plnení, pri ktorých vzniká daňová povinnosť podľa § 14.

Daňová povinnosť vzniká platiteľovi dňom uskutočnenia zdaniteľného plnenia, ak tento zákon neustanovuje inak podľa § 14 zákona č. 289/1995 Z.z.

Podľa § 20a ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. odpočítať daň podľa § 20 môže platiteľ pri prijatom zdaniteľnom plnení, ak

- a) platiteľovi, ktorý uskutočnil toto zdaniteľné plnenie, vznikla daňová povinnosť (§ 14),
- b) daň na vstupe zaúčtoval vo svojom účtovníctve; ak ide o platiteľa, ktorý nie je účtovnou jednotkou, daň na vstupe zaevidoval v záznamoch podľa § 24,
- c) má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktorý vyhotovil platiteľ.

V tomto prípade bol vydaný dodatočný platobný výmer správcom dane – Daňovým úradom Kráľovský Chlmec č. 738/230/898-6147/07/Kaš dňa 12.04.2007, ktorým za zdaňovacie obdobie september 2003 bol vyrubený žalobcovi rozdiel DPH v sume 1 539 998,- Sk, keď daň uvedená v daňovom priznaní bola 65935,- Sk, daň zistená správcom dane po daňovej kontrole na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní vo výške 1 605 933,- Sk a rozdiel dane vo výške 1 539 998,- Sk. Na podklade vykonanej kontroly, o výsledku ktorej bol vyhotovený správcom dane protokol č. 801/321/14394/2007 zo dňa 28.02.2007, ktorý bol daňovníkovi doručený dňa 28.03.2007 a bol s ním aj prerokovaný, bolo zistené kontrolou dane na vstupe za kontrolované zdaňovacie obdobie.

Predovšetkým išlo o faktúru vystavenú dodávateľom žalobcu J. N., B., č. 030907 s dátumom zdaniteľného plnenia dňa 30.09.2003, sumou DPH 749 108,40 Sk a so základom dane 3 745 542,- Sk, celkovo na sumu 4 494 650,40 Sk a o faktúru č. 030906 vystavenú dodávateľom žalobcu S., s.r.o., K. s dátumom zdaniteľného plnenia dňa 29.09.2003, so základom dane 3 954 488,- Sk a DPH 20% 790 889,60 Sk celkom na sumu 4 745 337,60 Sk, ktoré mali byť vystavené za vykonané služby – zber negrafických dát v databáze T. podľa technických a ekonomických kritérií plynovodu, stavba, hmotný investičný majetok, digitálne spracovanie analógových mapových podkladov, elektrických vedení nízkeho napätia v prostredí Framme lite, príprava sprievodnej analógovej dokumentácie pre veci zhotovené v T. a zber grafických dát plynárenských zariadení v správe SPP, š.p., do prostredia softvéru T., vystavená na základe zmluvy č. 2/2003 o dodávke prác na základe príslušného odovzdávacieho protokolu.

K tejto časti rozhodnutia správcu dane ako aj žalovaného odvolací súd uvádza, že v pripojenom administratívnom spise sa nenachádza rozhodnutie o určení posledného zdaňovacieho obdobia pre dodávateľa žalobcu J. N., Košice. Z tohto dôvodu závery, ktoré

správca dane ako aj žalovaný v tomto smere vykonali a zrealizovali v napadnutých rozhodnutiach, považuje súd za nezákonné, keďže samotné rozhodnutie, na ktoré sa správca dane ako aj žalovaný odvolávajú nie je súčasťou administratívneho spisu. Uvedené pochybenie viedlo odvolací súd k záveru, že v tomto prípade je potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť, keďže považuje uvedené rozhodnutie za nepreskúmateľné, keďže bolo vydané na podklade neúplne zisteného skutkového stavu veci, čoho dôsledkom je aj následné nesprávne právne posúdenie veci v tomto štádiu konania.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu rovnako nebolo možné preveriť, skutočnosť, kedy a akým spôsobom bol doručovaný protokol o kontrole vykonanej podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 150/2001 Z.z. o daňových orgánoch, v znení neskorších predpisov a zákona č. 440/2000 Z.z. o správe finančnej kontroly, v znení neskorších predpisov, žalobcovi. Nesporným zostalo len, že žalobca protokol zo dňa 28.02.2007, ktorý je súčasťou administratívneho spisu, nepodpísal, rovnako odvolací súd zistil, že v pripojenom administratívnom spise sa nenachádza doklad, ktorý by preukazoval doručenie predmetného protokolu žalobcovi. Uvedené skutočnosti majú význam z hľadiska posúdenia zákonnosti postupu daňových orgánov ako aj napadnutých rozhodnutí správcu dane a žalovaného.

S poukazom na uvedené pochybenia žalovaného ako aj správcu dane súd postupom podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil a rozhodnutie žalovaného zrušil (§ 250j ods. 2 a/ a c/ OSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou žalovaného bude najmä odstrániť procesné vady konania, doplniť administratívny spis o doklady preukazujúce doručenie protokolu o kontrole č.: 801/321/14394/2007 zo dňa 28.02.2007 žalobcovi, vysporiadať sa s námietkami žalobcu uplatnenými v konaní vo vzťahu k Šiestej smernici Rady zo dňa 17.05.1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia. Najmä, či Šiestu smernicu je alebo nie je potrebné na daný prípad aplikovať, keďže ide o vyrubenie DPH za obdobie október 2003. A následne sa vysporiadať s otázkami, či vnútroštátna legislatíva DPH v časti upravujúcej kontrakčný proces môže ukladať povinnosť zisťovania statusu (registrovaný platca DPH) svojho obchodného partnera a/ v akých intervaloch, b/ v každom novom obchode, keď sa už platca preukázal. Ďalej, či je možné považovať daňový doklad, ktorému o správnosti a úplnosti svedčí jeho verejná publicita, za nespĺňajúci náležitosti takéhoto dokladu bez zabezpečenia vypočutia osoby, ktorou bol tento doklad uskutočnený? A či je možné považovať ustanovenie § 4 a §20 zákona o DPH, za súladné s úpravou podľa Šiestej smernice, najmä vo väzbe na právnu istotu a legitimitu očakávania proporcionality.

Ďalej bude potrebné pripojiť rozhodnutie správcu dane, o určení posledného zdaňovacieho obdobia pre dodávateľa žalobcu J. N., K. a preveriť jeho právoplatnosť, ako aj preskúmať, či uvedenému subjektu po vydaní rozhodnutia o určení posledného zdaňovacieho obdobia (obdobie od II. štvrťroku 1999 do septembra 2003 vrátane) nevznikla opätovne povinnosť zaregistrovať sa ako platca DPH a to dosiahnutím zákonným stanoveného obratu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 151 ods. 1 a 2 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania tak, ako boli zistené z obsahu súdneho spisu a to za celé súdne konanie a to súdny poplatok za žalobu vo výške 2 000,-- Sk, t.j. 66,39 €, súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 66 €, celkom 132,39 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 03. decembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková